

Fien Ingelbrecht werkt aan plaats christenen in samenleving

“Met mensen onderweg zijn”

Fien Ingelbrecht (26) ontvangt ons in het boudoir van de pastoriewoning naast de Brugse Magdalenakerk. Op de luiken staan woorden die voorbijgangers doen vertragen: “dagdroom” en “nachtzoen”. “We willen met en voor mensen werken. Als overtuigde humanist kan ik niet anders dan houden van mensen”, verduidelijkt ze. Ingelbrecht combineert interlevensbeschouwelijke dialoog in Brussel met levensbeschouwelijk experimenteren in Brugge.

GEERT DE CUBBER / “Thuis was praten over levensbeschouwing geen kwestie. Maar toen ik aan de Universiteit Gent geschiedenis studeerde, volgde ik in het tweede jaar de minor ‘cultuur & diversiteit’. Daar kregen we van professor Rik Pinxten, zelf een ongelovige, een vak over de godsdiensten. Zijn open houding tegenover levensbeschouwing was voor mij een eyeopener. Ik werd uitgedaagd mezelf af te vragen wat ik er zelf over dacht. Aan het eind van de bacheloropleiding besloot ik mijn master niet in de geschiedenis te behalen, maar in de wereldreligies, interreligieuze dialoog en religiestudies (WIDR) aan de KU Leuven.

“Veel jongeren verwarren religie met cultuur.”

Al van bij het eerste college van professor Didier Pollefeyt wist ik: dat is het! Wonderlijk hoe alles op zijn plaats viel. Na de stage bij VOEM – de Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims – en de voltooiing van de studies ging ik aan

de slag voor Axcnt, een pluralistische organisatie in Brussel die ijvert voor een actieve interlevensbeschouwelijke dialoog. Ik ben er stafmedewerker. Later kon ik ook halftijds aan de slag bij YOT in Brugge. Die vereniging is christelijk geïnspireerd, maar voert actief pluralisme hoog in het vaandel.

Grote openheid

Het verschil tussen Axcnt in Brussel en YOT in Brugge? De stedelijke context is compleet anders. Brussel is de facto veel diverser dan Brugge, dat veeleer monocultureel is. In Brussel is de mix van mensen van nature groter. Hoewel YOT expliciet christelijk is, maar ik mezelf niet direct als een actieve gelovige beschouw, moet ik hier niets doen wat ingaat tegen hoe ik zelf levensbeschouwing beleef. Onze organisatie zet in de eerste plaats in op mensen, vanuit een grote openheid.

Evenwicht

Ik ben blij dat ik de twee kan combineren. Dat zorgt voor een zeker evenwicht. Ik ben zo geluk-

kig met mijn werk; ik mag doen wat ik graag doe: met mensen onderweg zijn. Toch kan het er zeer hectisch aan toe gaan. Dan ben ik blij wanneer ik 's avonds thuis in Gent tot rust kan komen. Tussen Brugge en Brussel kan ik er alles loslaten.

Religie en cultuur

Axcnt kreeg vier jaar geleden de vraag van de Vlaamse Gemeenschapscommissie meer rond jongeren te werken. Ik deed een ruime bevraging bij vijfhonderd leerlingen uit het middelbaar onderwijs. Vonden zij spiritualiteit belangrijk? Hoe stonden ze tegenover levensbeschouwing? Hoe ziet de ideale interreligieuze dialoog eruit? De conclusies waren opmerkelijk: de meesten wisten niet wat ze zich bij levensbeschouwing moesten voorstellen. Hooguit vonden ze het iets voor anderen. Heel vaak verwarden ze religie met cultuur. Daarin staan ze trouwens niet alleen. Ook het beleidsniveau bezondigt zich aan die verwarring.

Niet alleen weten de meeste jongeren niet waar het bij levensbeschouwing om gaat; ze hebben er ook geen woorden voor. Dat zette me ertoe aan de dvd *Ik levensbeschouw jou* (zie kader, nvd) te maken voor het onderwijs. Aangezien het budget zeer beperkt was, deed ik alles zelf: interviews, filmen, tot de montage toe. Dat heeft het grote voordeel dat ik helemaal zelf de inhoud kon bepalen, maar evident was het niet.

Lab

YOT noemt zichzelf een ‘lab voor levensbeschouwing en ruimte voor perspectief’. We experimenteren volop vanuit de vraag hoe we met levensbeschouwing kunnen omgaan. De organisatie ontstond in 2002, toen Brugge de culturele hoofdstad van Europa was. Toen deed een werkgroep enkele ingrepen in de Magdalenakerk, maar zonder er nadrukkelijk de buurt bij te betrekken. Met het Magda-project proberen we iedereen te betrekken. We zoeken naar een nieuwe invulling van de binnenkant van het gebouw, vanuit de vraag hoe we de ruimte nog kunnen gebruiken, naast de liturgische vieringen. We zijn niet de enigen die daarover nadenken: ook de kerkfabriek doet mee, evenals het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur (CRKC), het bisdom Brugge en de Erfgoedcel Brugge.

Dynamiek

De kerk is en blijft een spirituele ruimte, maar we wilden het maatschappelijke karakter daarvan versterken. We zochten twintig organisaties bij elkaar die elk op hun manier zoeken naar verbinding. Die sociale dimensie zit in de christelijke traditie. Samen met twintig bachelorstudenten interieurarchitectuur zoeken we naar nieuwe mogelijkheden om de ruimte in de kerk te gebruiken.

Het is boeiend te zien dat er een grote dynamiek op gang komt. Mensen komen het kerkgebouw binnen en reageren erop. De Magdalenakerk is een van de negen toekomstplekken in Brugge. Het publiek stemde voor deze kerk omdat mensen vinden dat ze mede de toekomst van Brugge uitstraalt. Sterk is dat, toch? Na de onderzoeksfase is het de bedoeling dat we de voorstellen van de studenten in de praktijk brengen. Op korte termijn spelen we met het idee een koffiebar te installeren in de kerk. Hoe kunnen we die in de ruimte integreren en zelfs eventueel na vieringen gebruiken?”

Ik levensbeschouw jou

Onlangs lanceerde het Brusselse interlevensbeschouwelijke centrum Axcnt de dvd *Ik levensbeschouw jou*. “Het concept van de dvd is geïnspireerd op *Dieu, Ado-naï, Allah et moi* van Guy Rainotte, de inspecteur protestantse godsdienst voor het Franstalige onderwijs. Net als hij laat ik de jongeren zelf aan het woord”, legt Fien Ingelbrecht uit. Ze ging daarvoor op zoek naar een staalkaart van Brusselse jongeren. Van vrijzinnigen, over agnosten, christenen, moslims, joden en een boeddhist tot wie (nog) niet heeft beslist, ze komen allen aan bod.

“Ik interviewde zo’n veertig jongeren en legde hen onder meer de volgende vragen voor: wat is levensbeschouwing? Met welke vragen zit je? Hoe kan je met anderen omgaan? Jongeren toonden zich veelal onmiddellijk bereid mee te werken. Ze kregen de ruimte om hun verhaal te doen zonder dat ze zich tegenover anderen moeten verantwoorden. Het gaf hen rust te weten dat er geen foute antwoorden waren. In de film ga ik geen dialoog aan. Het is de bedoeling dat jongeren op basis van de getuigenissen in de klas een dialoog starten. Nog een aardigheidje: de levensbeschouwing van de jongere die aan het woord is, komt niet in beeld, maar staat wel in de handleiding. Dat is een bewuste keuze: als mens ontmoet je eerst de andere mens. Je moet eerst luisteren naar wat hij zegt. Het verhaal primeert op het etiket.” (GDC)

www.axcent.org

“We spelen met het idee een koffiebar te integreren in de Magdalenakerk”, vertelt Fien Ingelbrecht.

© ORPHÉE KONINGS

